

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. IV. Vtrum Angeli quid facto sunt, omnes differant specie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

TOMVS I. 316 Disp. LXIX. De numero & distinctione Angel. Sect. IV.

subsunt, seu distant æqualiter ab eodem genere, habere econtrariò duas inæquales: sicut enim materia prima contrahitur & limitatur quod suam capacitatem, & indifferentiam phisicam per formas specie diversas, & inæquales, ita duas differentias inæquales & inter se disparates immediate contrahere poterunt idem genus: quod si præstent, species illæ æqualiter distabunt ab ente, & tamen inter se sunt inæquales, ergo similiter econverto.

VII.
Plura tradi-
cata in una
specie com-
pensari pos-
sunt ab uni-
co in alia.

Deinde ad æqualitatem, vel inæqualitatem in perfectione parum refert, quod æqualiter vel inæqualiter differt ab ente, plura enim prædicata quæ una species participat, & in se continet, in altera suppleri possunt, imò & superari per unicum: sic Angelus per solum prædicatum intellectu superat equum vel leonem, qui tamen plura prædicata in se continent, nempe vegetativum, sensitivum, & cetera, quæ non continent Angelus.

SECTIO QUARTA.

Vtrum Angeli, qui de facto sunt, omnes differant specie.

I.
*An Angelis
de facto om-
nes differant
specie, est
incertum.*

CIRCA specificam distinctionem Angelorum infero ulterius, non fatis constare, utrum omnes, qui de facto creati sunt, specie differant nec ne: licet enim rationes variis locis à D. Thoma allata, ut quod hoc spectet ad ornatum, pulchritudinem, & perfectionem Universi, commendationem divinae potentiae &c. probabiliter hoc suadeant, non tamen convincunt: unde ex Sanctis Patribus non pauci affirmant multos ex Angelis jam creatis convenire specie, vel saltem rem omnino incertam esse assertant: sic S. Damascenus lib. 2. de fide cap. 3. de Angelis loquens, *Ac de*

*essentia quidem, inquit, aequalisne inter se, an dispa-
res sint, hancquam compertum habemus, solum ille
scit, qui eos creavit, Deus. S. etiam Augustinus li-
bro contra Origenitas ad Orosium ait, nescire se
quomodo Angelii differant.*

Alii vero multi ex Patribus absolutè affirmant II.
plurimos, imò omnes Angelos esse ejusdem spe- Multi ex
ciei: sic S. Basilus lib. 3. de Spiritu S. contra Euno- Sanctis Pa-
mum. Omnes Angelii, inquit, sicut appellationem
unam, sic etiam naturam omnino eandem habent. factio non
S. Athanasius, libro ad Antiochum q. 4. de Ange- differre po-
lis dicit, *una tantum est essentia, sicut tantum est una
essentia bonum: Tandem S. Anselmus, lib. 2. cur
Deus homo cap. 21. Quanvis, inquit, omnes
(Angeli) sint unius nature, non sunt eisdem generis
sicut homines, id est non omnes ab uno Angelo
propagati, sicut homines omnes ab uno hominie:
unde per genus ibi intelligit prosapiam.*

Imo ipsi etiam Auctores Scholastici sunt hac in III.
re non parum inter se divisi: Albertus Magnus, Quid san-
ti. Bonaventura & alii nonnulli, omnes omnino
Angelos ejusdem esse dicunt speciei atomæ. Alii
verò ut Alexander, Gabriel, Dionysius Carthus-
licet illos qui sunt diversi ordinis vel saltem diver-
se Hierarchia velint esse specie diversos, aiunt
nihilominus Angelos ejusdem ordinis esse numero
tantum distinctos, & hoc modo explicant Patres
supræ positos.

Ex his constat rem hanc esse omnino incertam: IV.
nec mirum, nam ut bene Vasquez hic, Disp. 181.
cap. 2. cum etiam in iis, qua oculis videmus, fatis
discernere non possumus, distinguuntur specie
necne, quid mirum si id in illis præstare nequea-
mus, qua à sensibus remota, planè aspectum no-
strum fugiunt, & in quibus fere non procedimus
nisi divinando.

DISPUTATIO LXX.

De Angelorum Incorruptibilitate.

SECTIO PRIMA.

Vtrum Angeli sint incorruptibiles.

I.
*De qua cor-
ruptibilitate
sunt hic sermo.*

INCORRUPTIBILES, inquam, incor-
ruptibilitate, non prout excludit cor-
ruptionem propriè dictam, seu sus-
pensionem actionis generativa, vel
eductiva ex subiecto; Angeli enim
cum ex nullo subiecto educti sint, certum est eos
non hoc modo esse corruptibiles, nec divinitus;
cum tamen forma cœli, si non sit corpus simplex,
licet incorruptibilis naturaliter, possit nihilominus
per potentiam Dei absolutam hoc modo corrup-
ti, suspendendo scilicet actionem eductivam, per
quam producitur. Quæstio ergo præsens est,
utrum posito quod semel producantur, sint ab in-
trinsico incorruptibiles, seu inannihilabiles, ita ut
ex natura sua petant perpetuò durare, & connaturaliter defrui non possint.

II.
Certum est

Angelos aliquo modo esse incorruptibiles, sal-
tem ex decreto Dei, eos perpetuò volentis con-

servare, certum est apud omnes, tum quia Sancti Patres id ubique assertunt, tum quia à Conciliis etiam est definitum. Controversia ergo solùm procedit, utrum ubi semel creati fuerint, hoc Dei decretum, perpetuò scilicet eos conservandi, pos-
sulent.

P. Vasquez hic Disp. 182. cap. 2. licet in ordi-
ne ad potentiam creatam Angelos immortales esse
dicat, & incorruptibiles, ait tamen respectu poten-
tiae Dei, tam Angelos, quam animalium homini
omnemque adeo creaturem, esse natura sua mor-
talem, & corruptibilem, latè sumptu corruptibili-
tate, prout etiam annihilabilitatem includit. Quam
similiter sententiam amplectuntur alii nonnulli, ut
Lesius, Becanus, Alarcon, qui proinde merè ex
gratia Dei Angelos & animam hoc sensu aiunt esse
immortales, respectu Dei scilicet, quamvis à nullâ
creature destrui possint.

Secunda sententia est Divi Thomæ, qui hic, q. 50. art. 5. absolutè docet Angelos, omnemque substantiam spiritualem esse natura sua incorruptibilem. Sanctum Thomam sequitur Cajetanus ibidem, Ferrara 3. contra Gentes, cap. 55. & Thomistæ